

TARIFFOPPGJØRET

1. mai 2017

Oslo kommune



KRAV NR. 2

28. april 2017, kl. 12.30

1. Grunnlaget for forhandlingene

Akademikerne viser til Dokument 25, del A, § 18.3, 2. avtaleår:

«Før utløpet av 1. avtaleår skal det opptas forhandlinger mellom Oslo kommune og forhandlingssammenslutningene om eventuell lønnsregulering for 2. avtaleår. Partene er enige om at forhandlingene skal føres på grunnlag av den alminnelige økonomiske situasjon på forhandlingstidspunktet og utsiktene for 2. avtaleår, samt lønnsutviklingen for arbeidere og funksjonærer i industrien i LO/NHO-området og andre sammenlignbare tariffområder.

Hvis partene ikke blir enige ved forhandlinger, kan partene si opp tariffavtalen innen 14 dager etter at forhandlingene er avsluttet med 14-fjorten-dagers varsel – med utløp tidligst 1. mai 2017.

Arbeidstakerorganisasjonenes valgte organer (representantskap, landsstyre, hovedstyre) skal ha fullmakt til å godkjenne et forhandlingsresultat eller meglingsforslag.

Tvistebehandling (interessetvist) omfatter lønnsregulering etter første ledd ovenfor, og andre enkeltstående spørsmål vedrørende lønns- og arbeidsvilkår som partene er enige om å ta opp under forhandlingene. Andre lønns- og arbeidsvilkår kan ikke bringes inn før tariffavtalen er opphørt, jf. § 18.1.»

2. Tall fra teknisk beregningsutvalg for inntektsoppgjørene (TBU)

Lønnsveksten i 2016

Teknisk beregningsutvalg for inntektsoppgjørene (TBU) viser i sin hovedrapport at *lønnsveksten i 2016* for de fleste tariffområdene var vesentlig lavere enn gjennomsnittet for de siste fem årene. For alle lønsmottakere samlet anslås den gjennomsnittlige årslønnsveksten fra 2015 til 2016 til 1,7 prosent. I de store forhandlingsområdene var lønnsveksten samlet 2,3 prosent.

Prisstigningen i 2016 var 3,6 prosent.

Resultatet ble en kraftig negativ reallønnsvekst for de aller fleste i 2016.

Akademikerne vil poengtere at resultatet i frontfaget ikke er fasit for de påfølgende oppgjørene, men er som fastslått i Holden III-utvalget å betrakte som en norm der nødvendige tilpasninger og avvik fra lønnsveksttallet er mulig å gjennomføre.

3. Akademikernes tariffpolitikk

Akademikerne legger bl.a. til grunn:

Inntektspolitikken skal være et fleksibelt virkemiddel som kan styrke konkurranseutsatt sektor og omstillingsevnen i norsk økonomi. I tillegg skal inntektspolitikken legge til rette for at den enkeltes kunnskap, kompetanse og ansvar lønnes på en riktig måte.

Akademikerne vil arbeide for en inntektspolitikk som sikrer nødvendig fleksibilitet og omstilling. I tillegg skal politikken bidra til at verdiskapingen blir høy og arbeidskraften utnyttes godt. Samtidig må politikken ivareta det offentliges evne til å rekruttere nødvendig arbeidskraft.

Akademikerne mener det inntektspolitiske samarbeidet skal bidra til at partene gjennom lønnsoppgjørene etablerer lønns- og forhandlingssystemer tilpasset en samfunnsutvikling som setter store krav til omstillinger og kompetanseoppbygging under skiftende rammebetingelser.

Jo mer av lønnsmidlene som fordeles lokalt av partene i kommunene, jo mer målrettet kan lønn brukes som virkemiddel for å skape sterke fagmiljøer og gode tjenester.

Gode offentlige velferdstjenester krever sterke akademiske fagmiljøer. Lønn er et viktig personalpolitisk virkemiddel, og skal bidra til å sikre at samfunnets kunnskapsressurser kanaliseres dit de gjør best nytte for seg. Det forutsetter igjen at kommunene klarer å rekruttere og beholde dyktige medarbeidere. Jo mer av lønnsmidlene som fordeles lokalt i kommunene, jo mer målrettet kan lønn brukes som virkemiddel for å skape sterke fagmiljøer og en god kommunal sektor.

Akademikernes lønnspolitikk er basert på at avlønningen av den enkelte må ta hensyn til utdanning, kompetanse, ansvar og innsats. En fleksibel og lokal lønnspolitikk gir mer motiverte medarbeidere, minsker turnover, reduserer presset på privatisering av offentlige tjenester og fører til et bedre tjenestetilbud til innbyggerne.

Det har ikke vært avsatt disponible midler til lokale forhandlinger i Oslo kommune siden 2014. Dette er å undergrave partenes muligheter til å utøve lokal lønnspolitikk innenfor lønnsoppgjørenes rammer.

4. Krav

Akademikerne legger til grunn at alle våre medlemmer skal sikres en reallønnsforbedring, og krever at 2,1 prosent pr. 1 mai 2017 avsettes til lokale forhandlinger.

Akademikerne tar forbehold om nye/endrede krav.